

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 17C/633/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315222739
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marianna Hostovecká
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2016:2315222739.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Mariannou Hostoveckou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom 821 08 Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol., s.r.o. advokátskou kanceláriou, so sídlom 821 02 Bratislava, Dr. VI. Clementisa 10, IČO: 35 855 673, proti odporcovi: V. V., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX W. č. XXX, o zaplatenie 709,21 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 617,21 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 30.4.2014 do zaplatenia a k rukám právneho zástupcu navrhovateľa náhradu trov konania vo výške 31,48 eura titulom súdneho poplatku a 106,36 eura titulom trov právneho zastúpenia, a to všetko do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh zamietá.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným Okresnému súdu Galanta dňa 7.10.2015 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 709,21 eura s príslušenstvom. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o poskytovaní služieb GSM č. E. (zo dňa 21.11.2012), ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb v systéme GSM, v znení dodatku, vypožičal odporcovi mikroprocesorovú SIM kartu v počte 1 ks, ktorá odporcovi umožňuje využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom. Navrhovateľ pri uzatvorení dodatku k zmluve odpredal odporcovi za akciovú cenu 1,- euro mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie Samsung Galaxy Ace (pôvodná predajná cena 185,- eur). Tým, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb, za obdobie 11/2013 - 01/2014, porušil zmluvné povinnosti a v zmysle Dodatku k zmluve je povinný zaplatiť navrhovateľovi neuhradené služby ako aj náhradu škody spočívajúcej vo výške rozdielu predajnej ceny telekomunikačného zariadenia (s prihliadnutím na počet celých mesiacov, ktoré uplynuli od uzavretia dodatku k zmluve do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti) a akciovej ceny a to vo výške 92,- eur. Navrhovateľ preto pokusom o pokonávku zo dňa 15.4.2014 vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy za neuhradené služby vo výške 639,17 eura, ako aj zmluvnú pokutu/náhradu škody vo výške 184,- eur. Navrhovateľ pokusom o pokonávku súčasne odporcovi zaslal rozpis neuhradených faktúr a vyzval ho na ich úhradu do 29.4.2014.

Navrhovateľova pohľadávka voči odporcovi teda pozostáva z neuhradených služieb vo výške 639,17 eura a náhrady škody vo výške 92,- eura. Zároveň si navrhovateľ žalobou uplatnil aj úroky z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti uvedenom v pokuse o pokonávku, t.j. od 29.11.2013 vo výške podľa § 517 ods. 2 OZ a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Odporca sa k návrhu, ktorý prevzal dňa 9.12.2015, písomne vyjadril. Vo svojom písomnom vyjadrení nepodoprel pohľadávku navrhovateľa, požiadal však, aby mu súd povolil splátky po 20,- eur, nakoľko poberá sociálne dávky. Odporca bol poučený podľa O.s.p. o svojich právach, napriek tomu skutočnosti, ktoré uviedol vo svojom písomnom vyjadrení, nijako nepreukázal.

Súd vo veci postupoval podľa § 115a ods. 2 O.s.p.

Ustanovenie § 101 O.s.p. ukladá účastníkovi tzv. povinnosť tvrdenia. Táto povinnosť však nie je súdom vynúiteľná. Vzhľadom k tomu, že sa jedná o spotrebiteľský vzťah, súd je povinný skúmať uzatvorenú zmluvu a chrániť práva spotrebiteľa, navyše sa jedná o návrhové konanie a navrhovateľ nesie dôkazné bremeno (bremeno tvrdenia aj bremeno dôkazu). Keďže navrhovateľ je v konaní zastúpený advokátskou kanceláriou, je nutné konštatovať, že advokátska kancelária musí poznať právo a súd z tohto faktu vychádza, musí poznať, aké náležitosti musí obsahovať návrh a rovnako musí vedieť, že k návrhu je potrebné doložiť všetky listinné dôkazy na preukázanie tvrdení uvedených v návrhu. Preto súd nemôže vyzývať (s poukazom na § 101, § 120 O.s.p. a dodržiavanie zásady kontradiktórnosti konania a rovnosti účastníkov konania) účastníka konania na preukázanie svojich tvrdení, a pri svojom rozhodovaní v merite veci vychádza z toho, čo účastník v konaní preukáže a to ku dňu, kedy rozhoduje. Tu súd poukazuje aj na to, že na dôkazy predložené po vyhlásení rozsudku nie je možné prihladať.

Súd vykonal dokazovanie špecifikáciou pohľadávky, Zmluvou o pripojení, Dodatkom k zmluve, faktúrami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejnej mobilnej telefónnej služby, Pokusom o pokonávku a takto vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Navrhovateľ podal návrh na základe skutkového stavu tak, ako bol vyššie popísaný a odôvodnený. Navrhovateľ uzatvoril s odporcom zmluvu ako s fyzickou osobou nepodnikateľom, t.j. spotrebiteľom.

Podľa § 51 OZ účastníci môžu uzavrieť i takú zmluvu, ktorá nie je osobitne upravená; zmluva však nesmie odporovať obsahu alebo účelu tohto zákona.

Súd vykonaným dokazovaním zistil, že navrhovateľ uzavrel s odporcom Zmluvu tak, ako to navrhovateľ popísal vo svojom návrhu. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné zmluvné podmienky poskytovania služieb v systéme GSM.

Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol záväzkový právny vzťah, a to nepomenovaná zmluva v zmysle § 51 OZ. V jej rámci navrhovateľ svoje záväzky splnil, odporca povinnosť platiť cenu poskytnutých služieb neplnil. Navrhovateľovi tak v zmysle čl. 11 bod 11.14 Všeobecných zmluvných podmienok vznikol nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške podľa zákona, t.j. podľa § 517 ods. 2 OZ.

Podľa § 43 ods. 1 písm. a/ a ods. 2 písm. a/ zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách, účinného v čase uzavretia zmluvy v znení dodatku, (1) Podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

(2) Podnik je povinný uzavrieť zmluvu o poskytovaní verejných služieb s každým záujemcom o poskytovanie verejnej služby, ak nie je dôvod na jej odmietnutie podľa odseku 1 písm. c).

Podľa § 43 ods. 12 písm. a/ a b/ cit. zák., Účastník je povinný a) používať verejnú službu v súlade s týmto zákonom a so zmluvou o poskytovaní verejných služieb, b) platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Súčasťou zmluvy o pripojení je aj dodatok, ktorý upravuje rovnako práva a povinnosti účastníkov zmluvy.

V zmysle čl. 2.5 písm. b/ dodatku k zmluve, Účastník si je vedomý, že mobilný telefón je mu predávaný za cenu uvedenú v článku 1 bod 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou mobilného telefónu a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 bod 2. 2, 2. 3 alebo 2. 4) vzhľadom na výšku zľavy zo

spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj na prípadný obsah prílohy číslo 1 dodatku, by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu). V nadväznosti na ustanovenie predchádzajúcej vety sa strany dohodli, že účastník je povinný podniku uhradiť nižšie v tomto bode uvedenú zmluvnú pokutu v prípade porušenia nižšie v tomto bode uvedených povinností nasledovne: b), ak účastník počas doby viazanosti uvedenej v článku 2 bod 2. 3 dodatku poruší svoju povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s podnikom podľa zmluvy v znení tohto dodatku a po celú dobu viazanosti užívať bez prerušenia služby prostredníctvom SIM karty alebo účastník poruší svoju povinnosť neuskutočniť žiadny taký úkon, ktorý by smeroval k ukončeniu alebo účelom, ktorého by malo byť ukončenie platnosti zmluvy a / alebo dodatku pred uplynutím doby viazanosti (bez ohľadu na to, či skutočne dôjde k ukončeniu dodatku alebo zmluvy), je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške 184, - eur, pričom pokiaľ k porušeniu povinnosti dôjde v období posledných šiestich mesiacov pred uplynutím doby viazanosti, výška zmluvnej pokuty sa bude postupne podľa nižšie uvedených pravidiel znižovať v závislosti od toho, koľko mesiacov má ešte uplynúť od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti do konca doby viazanosti. Výška zmluvnej pokuty platnej pre druhú časť doby viazanosti sa vypočíta tak, že sa počet celých mesiacov medzi posledným dňom doby viazanosti a okamihom porušenia povinnosti sankcionovanej zmluvnou pokutou vynásobí číslom, ktoré má v čitateli výšku zmluvnej pokuty, ako je táto uvedená v predchádzajúcej vete a v menovateli číslo 6, výsledná suma zmluvnej pokuty získala podľa pravidiel uvedených v predchádzajúcich dvoch vetách sa zaokrúhľuje na celé eurocenty nadol. Zmluvná pokuta predstavuje rozdiel medzi bežnou maloobchodnou (spotrebiteľskou) cenou mobilného telefónu bez zľavy z jeho spotrebiteľskej ceny s DPH a kúpnu cenou, t. j. kúpnu cenou s DPH, za ktorú podnik predal mobilný telefón účastníkovi. Právo na zmluvnú pokutu podľa tohto bodu vznikne podniku samotným porušením povinnosti účastníka a to v okamihu porušenia povinnosti účastníkom, pričom toto právo nie je podmienené vykonaním žiadneho úkonu zo strany podniku (napríklad odstúpením od zmluvy, prerušením či obmedzením poskytovania služieb).

O neprijateľnosti zmluvnej podmienky ohľadne zmluvnej pokuty právoplatne rozhodol napr. Krajský súd v Prešove pod sp., zn. 6Co/91/2011. Navrhovateľ si preto zaplatenie zmluvnej pokuty v návrhu neuplatnil, táto teda nebola predmetom konania.

V predmetnej veci je nepochybné, že predmetom konania je zaplatenie faktúr za telekomunikačné služby na základe uzavretej zmluvy o pripojení a jej dodatku. Z pohľadu právnej kvalifikácie ide o zmluvu uzavretú v zmysle zákona č. 351/2011 Z.z. v znení neskorších predpisov a zároveň o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z priložených faktúr vzťahujúcich sa k zmluve je preukázané, že odporca svoju základnú povinnosť zo zmluvy, a to riadne a včas platiť za cenu poskytovaných služieb nesplnil, preto sa v tejto časti navrhovateľ dôvodne domáhal súdnej ochrany. Za obdobie 11/2013 - 01/2014 nezaplatil cenu poskytnutých služieb v celkovej výške 639,17 eura (faktúra číslo XXXXXXXXXXXX na sumu 441,82 eura splatná 15.2.2014, faktúra číslo XXXXXXXXXXXX na sumu 80,81 eura splatná 15.1.2014, faktúra číslo XXXXXXXXXXXX na sumu 106,54 eura splatná 15.12.2013, faktúra číslo XXXXXXXXXXXX na sumu 5,- eur splatná 15.12.2013, faktúra číslo XXXXXXXXXXXX na sumu 5,- eur splatná 15.2.2014). Táto skutočnosť bola v konaní riadne preukázaná a nenamietaná. Súd preto priznal navrhovateľovi uplatnený nárok v rozsahu 617,21 eura ako nezaplatené plnenie zo zmluvy, pričom povinnosť odporcu zaplatiť cenu služieb vyplýva z čl. 2.2 a čl. 2.3 a 2.5 dodatku., ale najmä z § 43 ods. 12 písm. b/ citovaného zákona s prihliadnutím na tú skutočnosť, že po zaslaní pokusu o pokonávku bola časť pohľadávky vo výške 21,96 eura odpísaná, a preto si ju navrhovateľ v tomto konaní neuplatnil.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c cit. nariadenia, Ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Omeškanie dlžníka je najčastejším porušením záväzku, hoci z hľadiska realizácie záväzku nejde o najzávažnejšie porušenie, a to z toho dôvodu, že ešte neznamená zmarenie záväzku. Ide tu o prípad, keď záväzok síce nebol splnený v dobe splatnosti, ale splnenie obligačnej povinnosti nie je vylúčené a predpokladá sa jej dodatočné splnenie. Je to samostatná forma nesplnenia v tom zmysle, že ide o nesplnenie dočasné. Omeškanie dlžníka sa nevzťahuje len na prípady nesplnenia záväzku včas, ale zahŕňa aj prípady, keď síce záväzok bol splnený včas, ale toto plnenie nemá náležitosti riadneho plnenia, t. j. plnenie je vadné. Na vadné plnenie sa teda hľadá ako na nesplnenie záväzku.

Odporca podľa listinných dôkazov je v omeškaní tým, že neplnil riadne a včas (dostal sa do omeškania uplynutím času plnenia); omeškanie teda spočíva v porušení záväzku vo vzťahu k času plnenia, keď deň splatnosti neuhradených služieb bol dodatočne určený na deň 29.4.2014 (pokos o pokonávku).

Navrhovateľ si pred súdom podaným návrhom uplatnil úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 ods. 1 nar. vlády č. 87/1995 Z.z. (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu bola určená vo výške 0,25 % p.a.), preto mu ich súd priznal v celej uplatnenej výške, t.j. 8,25 % p.a. K omeškaniu odporcu došlo už skôr (deň po splatnosti jednotlivých faktúr, kedy úroková sadzba bola vyššia), avšak navrhovateľ si úroky z omeškania uplatnil až odo dňa 30.4.2014, preto postupom podľa § 153 ods. 2 O.s.p. súd priznal navrhovateľovi len takto uplatnené úroky z omeškania.

Podľa § 420 ods. 1 OZ, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V zmysle Dodatku k zmluve o pripojení účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že mobilný telefón / zariadenie mu je predávaný za cenu uvedenú v čl. 1. bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou, trhovou cenou mobilného telefónu a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v čl. 2 bode 2.2, 2.3 alebo 2.4), vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj na prípadný obsah prílohy č. 1 Dodatku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu).

Pokiaľ si navrhovateľ svojím návrhom uplatnil aj právo na zaplatenie sumy 92,- eur ako náhradu skutočnej škody vzniknutej mu porušením povinností odporcu uvedených v uzatvorenej zmluve, je potrebné uviesť, že v zmysle platnej právnej úpravy, najmä ust. § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, základnými predpokladmi vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie vyššie uvedených 4 predpokladov. Pri neexistencii čo i len jedného z nich, zodpovednosť za škodu nie je daná. Pod pojmom škody treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Rozoznávame skutočnú škodu a ušlý zisk. Pod skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného, príp. náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav. Pod ušlým ziskom treba rozumieť to, čo by poškodený mohol získať, nebyť vzniku škody. Príčinná súvislosť, ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom škodcu a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku, pričom treba mať na zreteli, že ak majú byť splnené podmienky zodpovednosti, protiprávny úkon musí byť následkom aspoň jednej z hlavných príčin a okrem toho vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná a nemožno ju len predpokladať. V tejto súvislosti je potom ďalej potrebné uviesť, že navrhovateľ napriek poučeniu zo strany súdu podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. (o povinnosti účastníka konania predložiť, alebo označiť všetky dôkazy najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie vo veci), neuniesol dôkazné bremeno, keďže vyhodnotenie dôkazov, ktoré boli v konaní vykonané, neumožňovalo súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdení navrhovateľa, že by mu protiprávnym konaním odporcu vznikla škoda vo výške 92,- eur, ani o tom, že by tieto jeho tvrdenia boli nepravdivé. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, je potrebné uviesť, že navrhovateľ žiadnym spôsobom súdu nepreukázal, aká bola tržná cena odporcovi predaného mobilného telefónu v čase uzatvorenia Dodatku k zmluve o pripojení. Do súdneho

spisu priložil len výpis z jeho internetovej stránky vypovedajúci o cene, za ktorú on samotný tieto telefóny ponúkal na predaj. Takýto interný výťažok navrhovateľa, na ktorom sú uvedené iba jeho vlastné údaje o týkajúce sa jeho zmluvného vzťahu s odporcom, súd nepovažoval za dostatočný objektívny dôkaz spôsobilý preukázať skutočnú trhovú cenu mobilného telefónu v čase uzavretia dodatku k zmluve o pripojení. Avšak ani preukázanie tejto skutočnosti by bez ďalšieho neumožňovalo súdu dospieť k záveru, že rozdiel tržnej ceny telefónu (prípadne jeho nákupnej ceny, za ktorú ho v tom čase nadobudol samotný navrhovateľ) a jeho predajnej ceny dohodnutej zmluvnými stranami, by bolo škodou na strane navrhovateľa, ktorý sa v rámci svojej obchodnej taktiky rozhodol odpredať odporcovi sporné zariadenie za zníženú - akciovú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu je výsledkom konsenzu zmluvných strán a nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu. Okrem toho navrhovateľ nepreukázal príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním alebo opomenutím odporcu (spočívajúcim podľa tvrdení navrhovateľa v porušení povinnosti odporcom platiť za poskytnuté telekomunikačné služby odplatu riadne a včas) a vznikom škody na strane navrhovateľa. Ako bolo vyššie uvedené, vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaný. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v prípade, že navrhovateľ chce byť v spore úspešný, nezbavuje ho povinnosti preukázať príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a protiprávnym konaním alebo opomenutím odporcu. Takúto príčinnú súvislosť nezakladá ani prehlásenia odporcu, uvedené v Dodatku k zmluve o pripojení. Pre poriadok je ďalej potrebné uviesť, že zo zmluvy a dodatku, ani zo Všeobecných podmienok, nevyplýva povinnosť odporcu doplatiť navrhovateľovi poskytnutú zľavu z ceny mobilného telefónu/ telekomunikačného zariadenia v prípade, že odporca poruší povinnosti, ktoré mu z dodatku vyplývajú. Poskytnutie zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu/ telekomunikačného zariadenia zo strany navrhovateľa nebolo v kúpnej zmluve obsiahnutej v dodatku ku zmluve o pripojení ani viazané na splnenie žiadnej rozvázovacej podmienky.

Z týchto dôvodov potom súd návrh navrhovateľa na náhradu škody voči odporcovi v rozsahu 92,- eur, ako rozdielu medzi údajne tržnou cenou predaného mobilného telefónu / zariadenia a jeho predajnou cenou odporcovi, zamietol ako nedôvodný spolu aj s príslušenstvom (osud príslušenstva nasleduje osud pohľadávky).

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech sa skúma so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t. j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej.

Uplatnené trovy konania je odporca povinný nahradiť podľa § 149 ods. 1 O.s.p., advokátovi, ktorý zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania a tieto pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 42,50 eura a trov právneho zastúpenia. Trovy právneho zastúpenia si právny zástupca navrhovateľa vyčíslil v celkovej sume 143,62 eura. Trovy právneho zastúpenia podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. tak pozostávajú z 2 úkonov právnej pomoci po á 51,45 eura + 20 % DPH, za prípravu a prevzatie, podanie návrhu na súd; 2 x režijný paušál po á 8,39 eura + 20 % DPH.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ bol úspešný v časti 87,03 % a odporca v časti 12,97 %, súd rozhodol o náhrade trov konania tak, ako to vyplýva z výroku rozsudku (t. j. vo výške 74,06 %). V časti súdneho poplatku potom predstavuje povinnosť odporcu na náhradu vo výške 31,48 eura a v trovách právneho zastúpenia vo výške 106,36 eura.

Podľa § 160 ods. 1 veta prvá za bodkočiarkou O.s.p. je odporca povinný plniť podľa výroku prvého tohto rozsudku do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Súd odporcovi určil dlhšiu lehotu na zaplatenie z dôvodu, že sa jedná o značne vysokú sumu s prihliadnutím na jeho žiadosť, ktorú síce nijako nepreukázal, avšak snahou súdu nie je škodiť odporcovi, naopak, je aj v záujme navrhovateľa poskytnúť odporcovi takú lehotu na zaplatenie, ktorá má reálny základ pre účely splnenia si povinnosti odporcom. Súd však poukazuje aj na to, že odporca mal dlhodobo možnosť rokovať s navrhovateľom o zaplatení

dlhu v splátkach, svojím konaním však jednoznačne preukázal, že nemal záujem o zmierlivé vyriešenie a splnenie dlhu, preto povolenie iných splátok by nebolo účelné.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, písomne alebo ústne do zápisnice. Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci;
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.